

Günahlardan arınmak istiyor muyuz?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً صَحِحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ وَيُذْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمًا لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ لُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْمَانِهِمْ وَإِيمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْمَى لَنَا نُورَنَا وَاعْفُرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

عَنِ ابْنِي بَكْرٍ الصَّابِقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ لِلَّهِ يَعْلَمُنِي دُعَاءً أَدْعُوهُ بِهِ فِي صَلَاتِي قَالَ فُلَّ الْأَلَهَمْ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ النَّسُوبُ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَأَرْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

Muhterem Kardeşlerim!

İnsan günah işlemeye meyillidir. Çünkü şeytanın ve kötülüğü emreden nefsin aldatmalarına kolayca kanabilir. Fakat, Rabbimiz bize tevbe gibi bir çıkış yolu, tevbe gibi bir kurtuluş kapısı da hazırlamıştır. Tek iş bu yoldan gitmek, bu kapıdan geçmektir.

Günahların affedilmesi için yapılan duaya, amele, gayrete tevbe denilir ki, en güzel de tevbe-i nasûh diye tanımlanır. Tevbe-i nasûh: En samimi bir şekilde günahlar için Rabbimizden özür dilemek ve bağışlanma niyaz etmektir. Bunun bir işaretti, bir daha da günah işlememek, günaha giden yola bile uğramamaktır.

Değerli Cemaat!

Tevbeyi bize bizzat Rabbimiz emretmekte ve bunun da nasıl yapılacağını beyan etmektedir. Tahrim suresında tevbe-i nasûh ile tevbe edin buyuran rabbimiz ayrıca, tevbe edenlere müjdeler de vaad etmektedir. Ayette şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Allah'a içtenlikle tövbe edin. Belki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter ve peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların Nurları önlerinden ve sağlarından aydınlatır, gider. "Ey Rabbimiz! Nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü senin her şeye hakkıyla gücün yeter" derler."¹

Ayetin de işaret ettiği gibi, tevbe ancak, kalpten, gönülden yapılır. Bunun sonucunda bu günahlar silinir, kıyamet gününde utanmaktan kurtulunur, peygamberimiz ve diğer mü'minlerle beraber olunur. O günde önden ve arkadan nurlar yolumuzu aydınlatır. Bu ne büyük bir müjdedir ki, sadece kulan gönülden Rabbine dua etmesi ile gerçek olur. İşin başı Rabbe münacaatta bulunup, af dilemektedir. Ve bir daha da o menhiyatı, günahları işlememektir.

Muhterem Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), Hz. Ebu Bekir'e (r.a.) Allah'a nasıl tevbe etmesi, nasıl aff-u mağfiret dilemesi gerektiğini öğretmiştir. Ebû Bekir Sîddîk (r.a.) şöyle anlatıyor: Bir gün Allah Rasûlüne (s.a.v.), **"Namaz kıлarken yapacağım bir duayı bana öğretirmisin?"** dedim. Bana şöyle de buyurdu: **"Ey Allahım! Ben kendi kendime çok zulmettim. Senden başka benim günahlarımı affedecek kimse yoktur. Sen beni kendi katındaki mağfiretinle bağışla! Bana merhamet et! Çünkü sen bağışlayıp merhamet edensin!"²**

Değerli Müminler!

İşte günahlardan arınmak isteyenlere yol budur. Kimse kendi, gönlünden isteyerek, Allah huzurunda boyun eğerek af dilemeden, başkasının duasıyla günahlarını affettiremez. Zaten gönülden gelemeyen bir tevbe hemen bozulacak, hiç yapılmamış gibi olacaktır. Gönülden gelen, samimiyetle yapılan tevbe, aynı zamanda daha sonraki günahlara giden yolu da kapatacaktır. Günahlardan arınmanın yolu budur.

Rabbim bizleri günahlardan muhafaza eylesin, günahlarımızın bağışlanması için tevbe-i nasûhta bulunabilme iradesini bizlere versin! Âmin!

Est-ce que nous voulons nous purifier de nos péchés ?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ثُوَبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ مَنْ تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُحْزِي اللَّهُ النَّدَى وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْمَانِهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتَمْ لَنَا نُورٌ نَا وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

عَنْ أَبِي بَكْرِ الصَّدِيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ لِلنَّبِيِّ عَلَيْنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي قَالَ فَلِلَّهِمَّ إِنِّي طَلَمْتُ نَفْسِي ظَلَمًا كَثِيرًا وَلَا يَعْفُرُ الدُّنْبُ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّجِيمُ

Mes Chers Frères !

L'être humain a tendance à commettre des péchés, car il se laisse facilement avoir par les tromperies de Satan et de son *nafs*, c'est-à-dire son ego. Cependant, notre Seigneur nous a également préparé une porte de secours et de délivrance qui est la porte de la *tawba*, c'est-à-dire la porte du repentir. La seule chose à faire est d'emprunter cette voie et d'utiliser cette porte.

La *tawba* signifie l'invocation, l'action et l'effort que nous fournissons pour que nos péchés soient pardonnés. Et la meilleure des *tawba* est la *tawba an-nasuh*, c'est-à-dire le repentir sincère qui consiste à s'excuser auprès de notre Seigneur pour les péchés commis et Lui demander pardon de la manière la plus sincère possible. Le signe de cette *tawba* est de ne plus jamais commettre de péché et de ne plus s'approcher des chemins qui mènent aux péchés.

Chers Fidèles !

Notre Seigneur nous ordonne de nous repentir et Il nous explique de quelle manière nous devons procéder. Dans la sourate de l'Interdiction (*At-Tahrim*), notre Seigneur qui nous ordonne de nous repentir sincèrement promet également des bonnes nouvelles à ceux qui se repentent. Il dit ainsi dans le verset :

« Ô vous qui croyez ! Que votre repentir à Dieu soit sincère ! Il se peut que votre Seigneur vous efface vos fautes et vous admette dans des Jardins où coulent des ruisseaux, le jour où Dieu épargnera toute humiliation au Prophète et à ceux qui ont cru avec lui, et où leur lumière évoluera devant eux et sur leur droite, tandis qu'ils diront : « Seigneur ! Fais briller d'un plus vif éclat notre lumière ! Accorde-nous Ton pardon, car Ta puissance n'a point de limite. » »³

Comme il est indiqué dans le verset, le repentir se fait uniquement avec le cœur. Et en contrepartie de cela, les péchés de l'individu seront effacés, et le jour du jugement dernier, il sera épargné de la honte et sera avec notre Prophète -sas- et les autres croyants. À ce moment, des lumières illumineront l'avant et l'arrière de notre chemin. Quelle grande nouvelle pour une chose qui nécessite simplement que le serviteur oriente son cœur vers son Créateur. Le plus important est de demander pardon au Seigneur de manière sincère, et de ne plus jamais s'approcher des interdits.

Chers Musulmans !

Notre Prophète (sas) a appris à Abou Bakr (ra) comment il devait se repentir et demander pardon à Dieu. Abou Bakr (ra) raconte : « Un jour, j'ai demandé au Prophète (sas) « Peux-tu m'enseigner une invocation que je réaliserais pendant ma prière ? » Il m'a conseillé de dire « Ô Seigneur ! Je me suis fait beaucoup de tort à moi-même et il n'y a personne qui puisse pardonner les péchés sauf Toi. Pardonne-moi donc d'un pardon de Ta part et accorde-moi Ta miséricorde. Certes, c'est Toi qui pardonne, et c'est Toi le Très Miséricordieux. ». »⁴

Chers Croyants !

Voici le chemin pour ceux qui veulent se purifier de leurs péchés. Personne ne sera pardonné avec les invocations des autres. Chacun doit demander pardon à Dieu en le voulant du fond du cœur et en se soumettant à Lui. De toute façon, un repentir qui ne vient pas du fond du cœur n'est pas valable et ne vaut rien. Un repentir qui est sincère et qui vient du fond du cœur fermera également le chemin vers d'autres péchés futurs. Voici le chemin à suivre pour se purifier des péchés.

Que Dieu nous préserve des péchés et qu'Il nous accorde la volonté de se repentir sincèrement ! Âmin !

